

# Ezoteryczne Kartki

## Tabela potęgowa

Jakub Bachurski

wersja 1.0.2.4

### 1 Wstęp

Tym razem będziemy rozważać strukturę najczęściej wykorzystywaną do rozwiązywania statycznej wersji problemu RMQ – Range Minimum Query (przedziałowe zapytania o minimum w pewnym ciągu). Łatwo jest to rozwiązać drzewem przedziałowym z konstrukcją w czasie  $O(n)$  i zapytaniami  $O(\log n)$ . Jednakże, tabela potęgowa (*sparse table*, czasem spotyka się także nazwę słownik podłów bazowych) rozwiąże ten problem z czasem konstrukcji  $O(n \log n)$  i zapytaniami  $O(1)$ .

	Drzewo przedziałowe	Tabela potęgowa
Konstrukcja	$O(n)$	$O(n \log n)$
Pamięć	$O(n)$	$O(n \log n)$
Zapytania	$O(\log n)$	$O(1)$

### 2 Idea

Algorytmicy lubią potęgi dwójki. Skupimy się na dwóch własnościach tychże:

- Podwojenie potęgi dwójki daje kolejną potęgę dwójki.

$$2^k + 2^k = 2^{k+1}$$

- W ogólności,  $2^{\lfloor \log_2 n \rfloor}$  jest największą potęgą dwójki nieprzekraczającą  $n$ . Podwojenie takich potęg dwójki przekracza  $n$ :

$$2^{\lfloor \log_2 n \rfloor} + 2^{\lfloor \log_2 n \rfloor} > n$$

Nie są to zbyt skomplikowane własności, pozostaje nam tylko znaleźć dla nich zastosowanie. Weźmy nasz ciąg  $a = (a_1, a_2, \dots, a_n)$ . Powiedzmy, że chcemy preprocessować minima dla wszystkich przedziałów długości potęg dwójki. Własność pierwsza pozwoli nam to szybko zrobić, a za pomocą własności drugiej będziemy odpowiadać na zapytania.

### 3 Konstrukcja

Tabela potęgowa utrzymuje tablice  $T_k(i)$ , przechowujące minimum na przedziale  $[i, i + 2^k)$  dla każdego  $0 \leq k \leq \log_2 n$  (większe  $k$  przechowywałyby przedziały dłuższe niż ciąg). Spamiętywane są wszystkie indeksy  $0 \leq i \leq n - 2^k$  (inne ponownie wykraczałyby poza ciąg). Oczywiście jest, że  $T_0(i) = a_i$ . Natomiast z pomocą własności pierwszej z radością stwierdzamy, że:

$$\min(T_k(i), T_k(i + 2^k)) = T_{k+1}(i)$$

A zatem, aby obliczyć wszystkie  $T_k(i)$ , wystarczy iterować się od najmniejszych potęg dwójki, i odwoływać się do wcześniej policzonej tablicy. W podobny sposób robimy to w drzewie przedziałowym, lecz tym razem robimy to dla wszystkich indeksów, a nie tylko dla ustalonych.

### 4 Zapytania

Otrzymujemy zapytanie o minimum na przedziale  $[l, r)$  – musimy policzyć:

$$\min(a_l, a_{l+1}, \dots, a_{r-2}, a_{r-1})$$

Oznaczmy jego długość jako  $d = r - l$  i przyjrzyjmy się własności drugiej. Wynika z niej, że aby *pokryć* cały przedział  $[l, r)$  wystarczą nam dwa przedziały wielkości  $2^{\lfloor \log_2 d \rfloor}$ . Skąd pokrywanie? Stąd, że możemy wykorzystać przydatną własność minimum – idempotentność:

$$\min(\min(a, b), \min(b, c)) = \min(a, b, c)$$

Zatem możemy wybrać pewne przedziały, na których znamy minimum, i z tych wartości wziąć minimum. W ten sposób otrzymamy minimum na zakresie będącym sumą wszystkich przedziałów, które właśnie wzięliśmy. W tym wypadku chcemy otrzymać minimum na  $[l, r)$ .

Zastanówmy się, jaką wybrać strategię pokrycia przedziału. Zauważmy, że nie możemy wybrać przedziału nie dotykającego jednego z końców ( $l$  i  $r - 1$ ), bo w ten sposób powstałe na końcach przedziały musiałyby zostać jeszcze raz zostać zapełnione. Rozważmy to na przykładzie podciągu  $(a_3, a_4, \dots, a_9)$ :

$$a_3 \quad a_4 \quad a_5 \quad a_6 \quad a_7 \quad a_8 \quad a_9$$

Mamy  $l = 3$ ,  $r = 10$ ,  $d = r - l = 7$ , zatem  $2^{\lfloor \log_2 d \rfloor} = 4$ . Spróbujmy wykorzystać przedział  $[4, 8)$ .

$$a_3 \quad \mathbf{a_4} \quad \mathbf{a_5} \quad \mathbf{a_6} \quad \mathbf{a_7} \quad a_8 \quad a_9$$

Widać, że zgubiliśmy  $(a_3)$  oraz  $(a_8, a_9)$ . Pozostaje jedyny słuszny wniosek: wykorzystać przedziały zaczepione na **początku** oraz na końcu.

$$\mathbf{a_3} \quad \mathbf{a_4} \quad \mathbf{a_5} \quad \underline{a_6} \quad \underline{a_7} \quad \underline{a_8} \quad \underline{a_9}$$

A zatem pokazaliśmy, że wystarczające jest wykorzystać dwa przedziały. Oznaczmy  $e = \lfloor \log_2 d \rfloor$ . Wystarczy wykorzystać  $T_e(l)$  oraz  $T_e(r - 2^e)$ .

## 5 Podsumowanie

### 5.1 Wybór operacji

Wykonywaną operacją nie musi być minimum. Możemy wykonywać dowolną operację  $\circ$ , o ile spełnia ona następujące własności:

- $a \circ a = a$  – po pierwsze, idempotentność. Wielokrotna aplikacja tego samego argumentu nie zmienia wyniku. Jest potrzebna, bo przedziały wykorzystywane przy odpowiadaniu na zapytanie będą się pokrywały.
- $a \circ b = b \circ a$  – przemienność.
- $(a \circ b) \circ c = a \circ (b \circ c)$  – łączność.

Przykłady takich operacji (idempotentnych):

- Minimum
- Maksimum
- Największy wspólny dzielnik (gcd), tudzież najmniejsza wspólna wielokrotność (lcm)
- or bitowy
- and bitowy

### 5.2 Dynamiczność

Niestety, ponieważ duża liczbie komórek tablic  $T_k$  zależy od danego indeksu, nie da się efektywnie modyfikować tabeli potęgowej.

### 5.3 Implementacja

- Aby liczyć podłogę logarytmu dwójkowego, możemy go preprocesować w oddzielnej tablicy, lecz możemy także wykorzystać funkcję `std::_lg`.
- Lepiej uważać na zużycie pamięci – sparse table zbudowane na ciągu  $10^6$  liczb 32-bitowych zużyje około 75MB.

### 5.4 Wielowymiarowa tabela potęgowa

Można napisać dwuwymiarową tabelę potęgową, działającą na prostokątnej tablicy  $n \times m$ , z konstrukcją w czasie  $O(nm \log n \log m)$ . W tym wypadku kluczem jest procesowanie wszystkich prostokątów wielkości  $2^k \times 2^l$ . Przy zapytaniach o prostokąt należy wykorzystywać prostokąty zaczepione w rogach prostokąta z zapytania.

## 6 *Zadanka*

Podobnie jak w przypadku innych struktur danych, kluczem do wykorzystania tabeli potęgowej jest sprowadzenie problemu do czegoś, co umie ona rozwiązać: zapytań o funkcję idempotentną na przedziałach statycznego ciągu. Warto zauważyć, że można z nią np. wyszukiwać binarnie.

Tabela potęgowa ma inną ciekawą cechę: jeżeli uda nam się w czas rozwiązania wpełznąć jej konstrukcję, to może nam znacząco uprościć implementację. Na przykład, gdy robimy algorytm z gąsienicą, zamiast utrzymywać dodatkowe zmienne utrzymujące wynik pewnej operacji na przedziale, możemy po prostu odwoływać się do struktury. Niestety, takie uproszczenie ma swoją cenę – narzut czasowy i zużycie pamięci.

- [SPOJ] Range Minimum Query – na przetestowanie struktury
- [XXVI OI] Klubowicze 2
- [Codeforces] CGCDSSQ

Spora lista zadań znajduje się tutaj: [https://cp-algorithms.com/data\\_structures/sparse-table.html#toc-tgt-5](https://cp-algorithms.com/data_structures/sparse-table.html#toc-tgt-5).

